

Nr 13.

Av herr **Fant**, om ändring av 5 § i förordningen angående grunderna och sättet för markegångsprisens bestämmande.

Enligt 5 § i kungl. förordningen angående grunderna och sättet för markegångsprisens bestämmande den 2 juni 1911 äga markegångsdeputerade att beräkna och erhålla reseersättning på sätt för landstingsmän är stadgat.

Vid tiden för denna förordnings tillkomst åtnjöto landstingsmännen endast reseersättning men ej dagtraktamente. Sådant tillerkändes dem först år 1912 genom lagen den 6 juni samma år, och jag har mig bekant, att man i följd härav sedermera flerstädes trott sig kunna utanordna jämväl dagtraktamente åt markegångsdeputerade.

Om också behovet av ett sådant bidrag till deputerades omkostnader erkännes, lär väl behörigheten av en sådan utanordning ej kunna försvaras utan att ändring sker i markegångsförordningen.

Jag tillåter mig därför hemställa,

att riksdagen måtte för sin del besluta sådan ändrad lydelse av 5 § i förordningen den 2 juni 1911 angående grunderna och sättet för markegångsprisens bestämmande, att deputerade äga att beräkna och erhålla reseersättning och dagtraktamente, på sätt för landstingsmän är stadgat.

Stockholm den 17 januari 1919.

Fr. Fant.

